

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0186 van 31 maart 2015
in de zaak 1011/0016/A/1/0014

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij per taxipost verzonden brief van 20 augustus 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 juli 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij en haar echtgenote tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] van 26 april 2010 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij en haar echtgenote een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de bouw van een weekendverblijf en berging.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 december 2011, waarop de behandeling van de vordering tot vernietiging uitgesteld is naar de openbare terechtzitting van 9 januari 2012 om de verzoekende partij toe te laten te bewijzen dat zij haar beroep per beveiligde zending bij de Raad heeft ingesteld.

Om de procespartijen toe te laten, op basis van een door de verzoekende partij bijgebracht arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, een schriftelijk standpunt in te nemen met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep, is de behandeling van de vordering tot vernietiging vervolgens uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 6 februari 2012, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en de verwerende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 15 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partij en haar echtgenote bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■ een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“bouw van een weekendverblijf”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan ‘St. Niklaas - Lokeren’ gelegen in gebied voor verblijfsrecreatie.

Het perceel is eveneens gelegen in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

De dienst wegen en waterlopen adviseert op 2 maart 2010 gunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 11 maart 2010 ongunstig omdat de te ontbossen oppervlakte niet op plan is weergegeven.

De milieudienst van de gemeente ■■■ adviseert op 1 april 2010 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 20 april 2010 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■ weigert op 26 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en haar echtgenote.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partij en haar echtgenote op 17 mei 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 juni 2010 dit administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting op 29 juni 2010 beslist de verwerende partij op 15 juli 2010 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

De deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen en het college van burgemeester en schepenen hebben in zitting van 26 november 2009 de toekomstvisie voor de weekendverblijven op het grondgebied van de gemeente [REDACTED] goedgekeurd en op verschillende wijzen ruim bekend gemaakt; dat binnen deze toekomstvisie er van uitgegaan wordt dat alle zones voor verblijfsrecreatie dienen te worden geherdefinieerd teneinde een steeds sterker wordende evolutie naar feitelijk permanent wonen te voorkomen; dat deze evolutie thans veel sterker aanwezig is dan op het ogenblik van de goedkeuring van de verkaveling; dat deze evolutie dringend een halt dient toegeroepen te worden; dat in deze toekomstvisie 4 typebestemmingen aangegeven worden, met name, wonen, recreatief verblijf, de open ruimte (bos of natuur) en specifieke zones voor camping of bungalowpark;

Volgens deze visie is het goed gelegen binnen het Bekaf-complex en binnen cluster A5 van de toekomstvisie; deze cluster is gelegen nabij de rand van het boscomplex. De zone voor verblijfsrecreatie binnen de cluster A5 zal worden herbestemd naar een openruimtebestemming (bosgebied) waarbij het boskarakter maximaal dient behouden te blijven en er geen mogelijkheden voor nieuwe inplantingen zijn voorzien; deze visie stelt verder dat vergunde verblijven enkel in stand kunnen worden gehouden en verbouwd, uitbreiden kan volgens deze toekomstvisie niet worden toegestaan. Herbouw is enkel mogelijk in geval van heikracht.

Deze goedgekeurde visie is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling van deze specifieke zones, waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden.

Er is een consensus bereikt over de verdere invulling van dergelijke gebieden, met als doel te komen tot een betere ruimtelijke kwaliteit.

Uit dit alles dient besloten dat de goede ruimtelijke ordening niet gebaat is met de voorgestelde werken, wel integendeel.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Het inleidend verzoekschrift is ingediend met een per taxipost verzonden brief, terwijl het bewijs van betaling van het verschuldigd rolrecht met een aangetekende brief bezorgd is.

Zoals reeds vermeld in onderdeel II. van dit arrest, is de behandeling van de vordering tot vernietiging twee keer uitgesteld, eerst om de verzoekende partij toe te laten te bewijzen dat zij haar verzoekschrift per beveiligde zending heeft ingediend en vervolgens om de procespartijen toe te laten een schriftelijk standpunt in te nemen met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep, op basis van een door de verzoekende partij bijgebracht arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak van 27 mei 2011 (nr. 213.524), die daarin oordeelt:

“ ...

Zelfs indien zou worden aangenomen dat die verklaring, voorzien van een stempel, geen vaste datum kan verlenen aan het niet-aangetekend verzonden procedurestuk, kan te dezen niet om de vaststelling heen dat de Raad van State binnen de voorgeschreven termijn van dertig dagen na de kennisgeving van het arrest waarbij de vordering tot schorsing wordt verworpen, een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ontvangen en dat, aangezien een stuk evident niet ontvangen kan zijn alvorens het daadwerkelijk is verzonden, de verzoeker tijdig om de voortzetting van de rechtspleging heeft verzocht, hetgeen overigens door niemand wordt betwist. In de gegeven omstandigheid draagt de formaliteit van het aangetekend verzenden niets bij als waarborg voor de rechtszekerheid en de behoorlijke rechtsbedeling. Het verbinden van een zware sanctie aan de miskennis van een formaliteit, die zoals in de gegeven feitelijke context volledig los is komen te staan van de doelstelling waarvoor ze is ingesteld, zou, rekening houdend met de principes die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in herinnering heeft gebracht, de toegang tot de rechter op onevenredige wijze beperken.

...”

1.

Met haar eerste aanvullende nota geeft de verzoekende partij toe dat zij het beroep inderdaad niet per ‘beveiligde zending’ ingesteld heeft, maar wel nog binnen de door de VCRO voorgeschreven beroepstermijn, zodat de formaliteit van het aangetekend verzenden, volgens haar, niets bijbrengt als waarborg voor de rechtszekerheid en de behoorlijke rechtsbedeling, waarvan sprake in voormeld arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat alle processtukken, krachtens artikel 4.8.14 VCRO, op straffe van onontvankelijkheid, per beveiligde zending aan de Raad bezorgd moeten worden.

Volgens de verwerende partij heeft voormeld arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, van 27 mei 2011 (nr. 213.524) betrekking op een dossier waarin gebruik gemaakt werd van een leveringsdienst, niet van een postdienst, en waarin het voorwerp van discussie een verzoek tot voortzetting was en niet, zoals in casu, een inleidend verzoekschrift.

Omdat artikel 1.1.2, 3° VCRO een ‘beveiligde zending’ definieert, stelt de verwerende partij dat voormeld arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, geen antwoord biedt op de problematiek van de (on)ontvankelijkheid van het beroep, die decretaal geregeld is en die de Raad moet toepassen.

3.

Met haar tweede aanvullende nota stelt de verzoekende partij nog dat ook bij de start van een procedure de sanctie van de onontvankelijkheid – in verhouding tot het recht van toegang tot de rechter volgens artikel 6 EVRM – te zwaar is wanneer het beroep tijdig is ingesteld, zoals in casu.

Omwille van de door de Raad op maandag 23 augustus 2010 via een ‘ontvangststempel’ aangebrachte datum van ontvangst kan de tijdigheid van het instellen van het beroep, volgens de verzoekende partij, overigens niet betwist worden.

Los van de niet-betwiste tijdigheid van het beroep, oordeelt de Raad dat beroep, ingesteld met een per taxipost verzonden brief, onontvankelijk is.

Artikel 4.8.14 VCRO bepaalt immers dat alle processtukken, op straffe van onontvankelijkheid, per beveiligde zending aan de Raad moeten toegezonden worden.

Noch artikel 1.1.2, 3° VCRO, noch artikel 1, eerste lid, 1° en 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2009 betreffende de beveiligde zendingen in de ruimtelijke ordening (*B.S.* 26 augustus 2009) beschouwen een zending met taxipost als een beveiligde zending.

Eventuele gebreken met betrekking tot de wijze waarop het beroep bij de Raad wordt ingesteld, kunnen niet geregulariseerd worden.

Artikel 4.8.17, §2, eerste en tweede lid VCRO voorziet immers alleen een mogelijkheid tot regularisatie van de in artikel 4.8.16, §3 VCRO bedoelde vormen.

De eventuele tijdigheid van een beroep staat los van de ontvankelijkheid van een vordering tot vernietiging.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 31 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS